

Staats- und
Universitätsbibliothek
Bremen

Gefördert durch

DFG Deutsche
Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

**'DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB
Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."**

**Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis
Lectori S.**

Schumacher, Rebecca Gerdruth

[Erscheinungsort nicht ermittelbar], 1745-08-05

VD18 90467477

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-54

[urn:nbn:de:gbv:46:1-181115](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:46:1-181115)

RECTOR & PROFESOR ILLUSTRIS SCHOLAE LECTORI S.

udæorum magistri quoties omni virtutis genere conspiciam
brevis sed nervose describere volunt, dicere consueverunt
ordinis veneratione profectum esse censei debet, sed ex ipsa por
bus Sacerdotum Sanctitatem, eamque ob causam, cum omnibus
nigenis, aut quibusdam iisdem oriundis) permitteret, illis contra
ob causam dimissæ erant, ducere severe interdixerat, quò Lex
ciebat hoc ad priscorum illorum cultûs umbratilis ministrorum
illius Sacerdotii 1 PET. II. 9. credentium Novi Fœderis, quos
œconomia operantur, & alios quoque Deo ut fertum purum adducunt.
vitæ sociam quærere debeant, ut nubere queant in Domino, 1 COR. VII. 39. sed hi inprimis se
tas exigat. Hinc in CONSTITUTIONIBUS quæ vulgò APOSTOLICÆ dicuntur, & licet ab ipso
non solum Lex illa secundum literam eò adplicatur, sed & ejus præcipuus scopus atque intentio,
clericus muneri inauguretur, sedulo inquiri debeat, recensetur Lib. II. Cap. II. *Ὅτι οὗτος γὰρ*
μῖος ἐστὶ γυναῖκα στανὴν καὶ πιστὴν ἔχει, ἢ ἑσχάκεν. Ita autem exploretur, cum manuum impositionem accipit, ut
NESTAM ET FIDELIEM HABEAT AUT HABUERIT. Certè si ullius, hujus quàm maximè interest tali
æquè ac laboris tædia atque molestias multis modis lenire virumque sublevare, sed & in ipsis
ctandos, numerat, & celebratissimæ in Novi Fœderis tabulis PRISCILLÆ exemplo confirmat
rum promoveri potest, quod in Episcopo iterum flagitat GENTIUM DOCTOR 1 TIM. III. 4.
& hæc non minus quàm maritus ipse aliis & inprimis cætûs membris laudabili exemplo præire,
putandus est Verbi Divini Administer, cui talis Divinâ Providentiâ obtrigit socia, tantò
operam adhuc maximè requirere videbatur. At uti debita agnitio liberrimæ, sanctissimæ,
met piè submittere jubet, ita vel ipsæ invidendæ dotes, quarum contemplatio, dolorem
finum tenerrimi amoris objectum, ad meliorem vitam translatum esse, sicquè vel lætari
DRINUS Strom. Lib. VII. cap. 312. τῆς κλήσεως χάριν καὶ τῆς εἰς δίκην ἀνακομιδῆς ὁβ
ctum justissimo mœore Viri admodum Vener. atque Doctiff. HERMANNI HENRICI SCHUMACHERI
mis quas descripsimus, animi dotibus abundantissimè exornatam Conjugem REBECCAM GERTRUDEN MEIERAM,
didissimi natales, Patre enim, nata est, Viro perquam Magnifico, Nobilissimo atque Consultissimo
Scholæque constituendæ Duumviro gravissimo, quem Deus Patriæ quàm longissimè superstitem esse
erat Vir Nobiliff. Ampliff. atque Consultiff. GERHARDUS MEIERUS, U. J. D. & Senator de omni
PELN, Magnifici Consulis DIDERICI VON CAPPELN & (T. T.) GEBECCE WACHMANNE filia
Collegii Seniorum membrum. Proavia, (T. T.) ANNA NEUMANNIA, (T. T.) EBERHARDO NEUMANNO
(T. T.) GERHARDUS MEIERUS, Magnarius itidem honestissimi ordinis Abavia (T. T.) METTA VERDENH
Wildeshausen, & (T. T.) WENDELIAE HAKEN filia. Maternum avum, nacta erat Virum Nobiliff. & Ampliff. CHRIS
bili Seniorum Collegio, dein autem Amplissimo Procerum Ordini adscriptum, nec non ad D. Virg.
Mercatoris famigeratissimi, & (T. T.) REGINÆ EHLERS filiam. Proavum, (T. T.) JOHANNEM BENDELEBEN
Viri (T. T.) JOHANNIS HOHTMAKERI, filiam ERMEGARDEM HOHTMAKERAM. Avum, Virum plur.
in Wiefels tractûs Jezerani, filium Viri itidem Venerandi JOHANNIS BENDELEBEN, Pastoris in
generis virtutibus tenerior mens imbuta est. Licet autem, quæ hanc præcipuam suam curam
Dei cura iacturam hanc abundè reparavit, Nobilissimâ nostrisque laudibus majore Matronâ METTA SCHNEA
Integerrimi, & Nobiliff. Ornatissimæque Matrone METTÆ HARMSENIÆ unicâ filiâ, quæ Magnifici
nominis matre exspectari poterant, reliquum fecit. Successit tam feliciter quæ illius educationi
minimè fucatum & in omnibus actionibus resplendentem pietatem, & quicquid Christianarum
ornamenta numeraretur. Advertibat hoc animum Viri perquam Reverendi atque Doctiffimi HERMANNI HENRICI
Dignissimi, fidelissimi, ut eam sibi tori sociam expeteret, qui & hujus felicitatis A. MDCCXXXV.
suavillimos liberos suscepit 1. Albertum, sextæ classis discipulum. 2. Mettam. 3. Didericum. 4. Ger
cessisset, quâ exceptâ, reliqui omnes in hunc diem divinâ gratiâ adhuc supersunt. Quas modò in
vatum verbo divino, in precibus, omnibusque pietatis exercitiis assidua, domui quidem omnibus
rum exemplum studiofa, plèna charitatis in omnes, munificentia in egenos. Non mirum itaque
mòque non illi longissimam vitam precaretur. Verùm irrita hæc vota immutabile illius consili
à primâ juventute videbatur valetudine prosperâ frui, nec periculosos unquam experta erat mor
tentim exhaustus est, unde tanta virium debilitatio oriebatur, ut ante XXXVI. circiter hebdom
citer eniteretur, hocque non exiguam restitutionis spem suppeditare videretur, priores tamen illi
degenerabant, prostratòque penitus appetitu, gravissima tussis, infarctus, insomnes noctes creber
solicitudinem omnibus, præterquam illi soli, injiciebant, utpote quæ hic novum patentissimùm
dans, in Supremi Domini sui voluntate unicè acquiescebat, editis ubique, etiam in gravissimis
dem nupero Jovis die, V. labentis mensis, circa quintam matutinam, exactis tantum XXVIII. ann
deris Conjux, & piè vivendi & beatè moriendi, luculentissimum instar præbuit! Recipiet hodie
spe, in gloriosum Domini adventum, adservanda. V. P. P. Bremæ a. d. IX. Augusti 1744.

& PROFESSORES P. SCOLAE BREMENSIS LEODRI S.

tere conspicuam, omnique adeò laude dignissimam Fœminam,
idonea est conjugio Sacerdotali! Non id quidem ex nimia atque invidiosa hujus
Lege divinâ originem repetit. Requirebat enim ipse Legislatoꝝ Israëlis singularem in conjugii
aëlitis, cujuscunque etiam essent ordinis, omnis generis conjugia, (exceptis tantum cum alie-
ratas, profanatas, aut quæ labe quadam notatæ, aut in ejus tantum suspicionem venerant eamque
XXI. 7. proprie tendit, additâ simul hac ratione, quòd Sancti essent Deo suo. Non tantum fa-
ecus dignitatẽque tuendam, sed & quemadmodum hi imaginem gerebant tam generatim Regii
quas Sacerdotes fecit Deo & Patri suo ΑΡΟC. I. 5. quàm sigillatim eorum, qui Sacris sub meliori
JES. LXVI. 20. 21. ita non solum illi sine discrimine hoc ipso erudiuntur, qualem sibi præcipuè
dmonitos reputare debent, qualem sibi jungere ipsius muneris quod sustinent, ratio atque digni-
Apostolis minis rectè credantur profectæ esse, canæ tamen sunt antiquitatis, Lib. VI. Cap. XVII.
casione verborum Pauli I TIM. III. 4. inter illa, in quæ, antequam Episcopus & omnis ordinis
in Episcopatus loco constituitur, utrum sit gravis, fidelis & compositus: UTRUM UXOREM HO-
conjuge gaudere. Hæc enim ut perpetua, quamdiu fata sinunt, vitæ comes, non solum hujus
alibus illi adjuncto esse plus unâ ratione potest, quod merito inter fructus, à piâ uxore exspe-
RYSOSTOMUS Lib. de Virginit. cap. XLVII. Hujus junctâ operâ atque precibus, non pa-
contineat τέκνα ἐν ὑπαταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος, liberos in subjectione cum omni honestate. Quin
ad sanctitatis studium prosequendum insigni incitamento esse potest. Quò felicior autem re-
e dubio ejusdem iactura esse debet, inprimis quando illâ ætate contingit, quæ ejus adjutricem
omnia in bonum convertentis voluntatis supremi Domini, cui se totum mancipavit, ipsi se-
asperare videtur, eundem maximè mitigare valent, cum hæc indubiam spem suggerant dignif-
Petro Apostolo, cum uxorem suam ad mortem duci videret, refert CLEMENS ALEXAN-
num reductionem. Hæc veri solatii principia rata esse jubeat omnis consolationis fons, ad de-
HERI animum erigendum! qui Nobilissimam & cum innumeris aliis prærogativis, tum his in-
DEM MEIERAM, hodiè efferre cogitur. Obtigerant illi A. MDCCXVII. a. d. xxvi. Maji splen-
DIDERICO MEIERO, Jcto eminentissimo, Consule Remp. novis indies meritis sibi devincente,
jubeat! Matre, Nobilissimâ & pientissimâ Matronâ, METTA BENDELEBEN. Avus Paternus
Repub. optimè meritis. Avia, Nobiliff. atque Præstantiff. Matrona ALMATHA VON CAP-
NÆ filia Proavus, (T. T.) ARNOLDUS MEIERUS, Magnarius ex præcipuis & Spectabil.
O NEUMANNO, Mercatore integerrimo, & (T. T.) ANNA NAGELIA, nata. Abavus,
TA VERDENHALVEN, (T. T.) JOHANNIS VERDENHALVEN, Senatoris Meritissimi in
f. & Ampliff. CHRISTOPHORUM BENDELEBEN, Magnarium felicissimum, primùm Specta-
edilem. Aviam, Nobiliff. METTAM ELDERHORST, (T. T.) HENRICI ELDERHORST,
NEM BENDELEBEN, ex præcipuis Negotiatoribus Jeveranis, Proaviam, ejusdem ordinis
n, Virum plur. Reverendum CHRISTOPHORUM BENDELEBEN, Verbi divini administrum
ettens. Ab optimis Parentibus piè defuncta, inde à teneris unguiculis sollicitè educata, omnisque
at, pia mater illi accelerato fato jam A. MDCCXXVII. a. d. 6. Aug. surriperetur, provida tamen
TA SCHÖNEA, Viri Nobiliff. atque Consultiff. JOHANNIS SCHÖNEI, U. J. D. ac Advocati
ico Parenti felicissimo connubio A. MDCCXXVIII. a. d. xxvi. Oct. junctâ, nihil eorum quæ à veri
pendebatur cura, ut, sive mellitos mores, sive solidam Dei & viarum ejus cognitionem, sive
rtutum est, spectes, (ut externas prærogativas taceam) mox inter præcipua sexûs sui decora atque
RMANNI HENRICI SCHUMACHERI, SS. Th. D. & ad Æd. D. Ansgarii V. D. Ministri
II. a. d. xxv. Jul. compos redditus, cum illâ concorditer admodum vixit, & quinque ex eadem
sam Margaretham, & 5. alteram ejusdem nominis, postquam prior jam a. d. 1. Jun. 1744. de-
tè defunctâ terigimus animi dotes, per totam vitam exseruit, in scrutando tam publicè quàm pri-
modis sedulo prospiciens, sed mundum & mundanas delicias semper fastidians, modestiæ in alia-
quòd non suis tantum, sed omnibus, quibus eam propius nosse contigit, in deliciis esset, ne-
a reddidit, in cujus libro omnes dies nostri, antequam eorum unus fuisset, scripti sunt. Etsi enim
s, ultimis tamen vitæ suæ annis, variis febrilibus motibus impetita, hisque succus nutritius pede-
s lecto adfigeretur. Et licet earum aliquot elapsis, ultimam eamque satis vegetam prolem feli-
nifestique motus non solum vires recuperabant, sed & jam in continuam hecticamque febrim
imaèque lypothymix accedentes, omnemque opem medicam eludentes, maximam de vitâ ejus
e exserendæ fidei, spei atque fiducia campum nacta, & nec vitæ pertasâ nec mortem reformi-
oris incommodis, miris Christianæ patientiæ, animique piè obfirmati documentis. Sic tan-
cum duobus mensibus & X. diebus, placidè exspiravit, atque ut dignissima Ministri Novi Fœ-
instituti honestissimis exsequiis, tumulus in æde D. Ansgarii ossa, sub indubiâ melioris vitæ

